

Jelke van Wattum werd geboren op 25 augustus 1929 in Rotterdam.

Het gezin van Wattum wordt op 14 mei 1940 getroffen door het bombardement op Rotterdam. Jelke verliest op 10 jarige leeftijd naast zijn moeder en broer een deel van zijn gezicht en zijn linkerarm. Jelke was bezig met een bouwplaat van een vliegtuig. “Ik stapte over naar de bank waar mijn broer zat en vroeg of hij me even wilde helpen.” Een granaat schoot dwars door het dak en ontplofte – twee verdiepingen lager – vlak naast de jongens. “Ik was direct buiten westen, al zag ik later in een flits nog wel dat m’n broer met zijn hand onder z’n hoofd zat en ‘Mijn hoofd, mijn hoofd!’ riep, en pas veel later heb ik het lichaam van mijn moeder zien liggen.”

De drie slachtoffers werden naar het toenmalige Eudokiaziekenhuis getransporteerd door twee burens van Bescherming Bevolking. De dienstdoende chirurg was ervan overtuigd dat de zwaargewonde 10-jarige het niet zou redden. “Hij zei: ‘Geef maar morfine; die is binnen vijf uur dood.’ Dat hoorde ik later van omstanders.” Zijn broer werd direct geopereerd, maar overleed diezelfde avond. Op de plek waar zijn linkerhand zat, prijkt nu een prothese met splithaak. “Ik heb ermee moeten leren leven,” klinkt het nuchter.

Hij verhuisde naar Breda. Daar werd hij, in oktober 1944, lid van Scoutinggroep Prins Maurits en begon hij bij de Spechten patrouille, waarvan de PL, Piet Cammeraat, ook een oud-Rotterdammer was. Jelke werd er SPL (senior patrouille leider). Jelke was ook bezig zijn eerste stappen te zetten op weg naar toen nog de koningin van alle wetenschappen: de theologie.

Jelke leeft nog (2019) in Oud Beyerland.

Meer informatie

https://www.deoudrotterdammer.nl/archief/dor/2017/week30_2017/files/assets/basic-html/page9.html

<https://www.hoekschnieuws.nl/2016/06/10/burgemeester-bezoekt-jubilerende-predikant-in-oud-beijerland/>